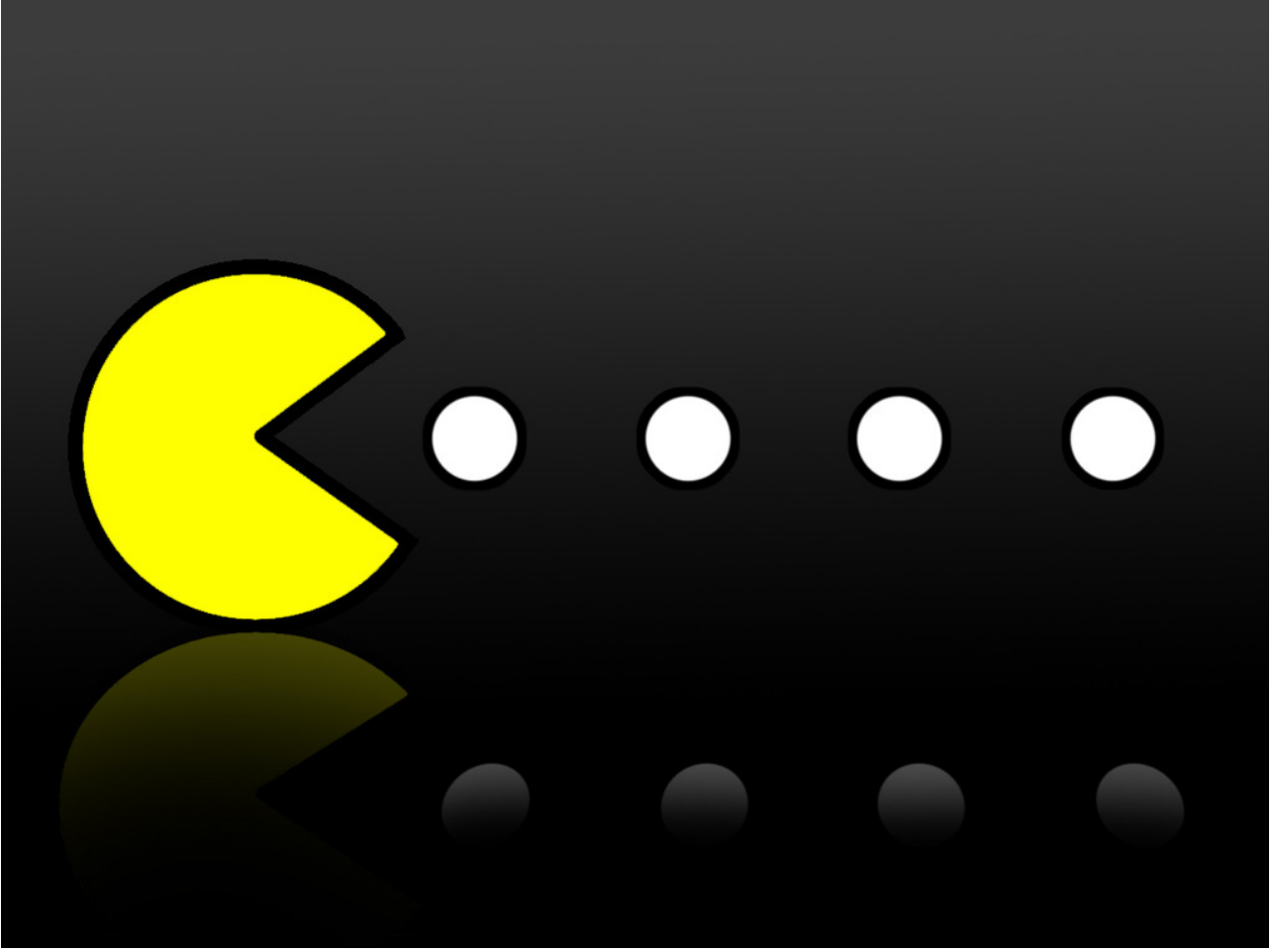


Hızlı tüketmediğimiz bir şey kaldı mı?



Geçmiş yıllara nispeten, çok daha kolayca ulaştığımız eşya ve imkanları bozuk para gibi umarsızca harcadığımız günlere geldik. Artık her şey ucuz, eşyalar gibi insani değerlerde kullan at modunda sanki. Sevgiler riyaya bulanmış, sevdalar şehvete esir olmuş. Evlilikler ve boşanmalar yıldırım hızında. (Her şey hızlandı ama İstanbul trafiği hariç! □)

Öyle sanıyorum ki; **1970**'li yıllarda doğan ve halen çalışma hayatı içinde bulunanlar, teknolojideki çılgın değişimin en radikal boyutlarıyla baş etmek zorunda kalan nesil olmuştur. Çünkü, geriye bakılınca tarih öncesi gibi gelen günleri bizzat yaşayarak gelip, bugüne ayak uydurmaya çalışan bir nesli temsil ediyoruz. Bir çok örnek vermek mümkün ama seçmece yaparsak; Tek kanalın TRT olduğu siyah-beyaz tüplü TV'lerimiz vardı. Evimize normal telefon bağlatmak için isim yazdırıp aylarca hat gelmesini beklerdik. Atari salonlarında jetonla oyun

oynamak çoğumuz için lüks bir olaydı. Uçakları ancak filmlerde görür, binmeyi hayal bile edemezdik.

Eski günler daha güzeldi demiyorum. Ama eskiden istediğimiz şeylere ulaşmak için belki de daha fazla emek ve sabır göstermek zorunda kaldığımızdan olsa gerek, edinebildiğimiz ve kavuştuğumuz şeyler bizi daha fazla mutlu ve kıymetini bilir kılıyordu. Bu durum çocukluğumuzdan çalışma hayatımıza kadar böylece süregeldi.

Sevdiklerimizle haberleşmek zor ve zahmetli ama bir o kadar da lezzetliydi. Çünkü işin içine endişe, heyecan, merak ve sabır gibi çok çeşitli duygular ekleniyordu. Yatılı okulda okurken, ankesörlü telefon kuyruğuna girip ailemizle ve sevdiklerimizle konuşmaya çalışmak, konuşmayı uzatmak için sürekli para veya jeton atarken strese girmek bile bir başkaydı. Telefon dışında en yaygın iletişim yolumuz mektuplardı. Her hafta sevdiklerimizden gelebilecek mektup yolunu gözlemek, onların ellerinden çıkmış satırları heyecanla bir solukta okumak ne de güzeldi. Sevdalarımızı yazıya dökmek, yanlış olunca delete tuşuyla silmek gibi kolayca değil, bütün bir sayfayı yeniden yazmak zahmetli ama kıymetliydi. Sevdığımızı göndereceğimiz kağıdın rengi ve dokusu bile duruma göre değişebiliyordu. Klavye kısa yol tuşları çıkmadan çok önceleri, yazıyla kısayol harfler dizisini her mektubun sonuna özenle kondururduk. **S.Ç.S.V.D.S.O.R.H.** (Seni Çok Seven ve Daima Sevecek Olan Refik-i Hayatın) gibi.

Bilişim dünyasındaki geçmişe örnek olarak: Kişisel bilgisayar yani **PC** sahibi olmak 90'lı yılların ortalarına kadar oldukça lüks sayılacak bir durumdu. 1993 yılında **Erzurum**'da görev yaparken 2. el yerli bir arabanın yarısına denk gelebilecek rakamlarda bir bilgisayar almak nasip olmuştu. Sipariş verirken katalog üzerinden özelliklerini seçiyorduk. En son çıkan PC modeli **İntel 386 DX-40** işlemciyle çalışıyordu. Her biri 256 KB (Kilobyte)lık 8 adet EDO RAM ile toplamda **2 MB RAM** belleği ancak alabilmiştim. Standart harddisk boyutları 40-60 MB (Megabyte) iken 80 MB'lık modelleri henüz çıkmıştı. **80 MB** almak istediğimi söylediğimde ise satıcı arkadaş *-O Kadar büyük harddiski ne yapacaksın, nasıl dolduracaksın?* diye tepki vermişti! Neyse, siparişi verdim ve heyecanla beklemeye başladım. Gelmesi yaklaşık bir ay sürdü. Ama ben ilk on günden sonra iki günde bir heyecanla ve Erzurum kışına rağmen "**Çaykara İşhanı**"ndaki Bilgisayarcıya gidip sormuştum. Gidemediğim günlerde ise telefon

ederek takip etmişim. Evime getirmem ve fişini takınca siyah ekranına gelen **C:_** şeklindeki **DOS** işletim sistemi görüntüsü beni mest etmişti. Hele de eskiden **DIR** çekmek denen komutu yazıp dosya izin listesini görmek, **CD** ile izin değiştirmek, **MD** ile izin oluşturmak falan acayip bir tatmin duygusu veriyordu. Ne de olsa çocukluk hayalim gerçek olmuştu. DOS kitabı elimde PC başında sabahladığım günlerden sonra **batch file** (bat dosyası) oluşturmak, sistem disketi yapmak gibi işlemler ileri derecede mutluluk ve yetkinlik hissini tattırıyordu. Hatırlıyorum da, dosya ve programlarımızı sakladığımız 3,5" floppy disketlerimi tıpkı çocukken misketlerimi saydığım gibi arada bir sayar ve sayısı arttıkça neşelenirdim.

Ebeveynler olarak en çok düştüğümüz yanılgılardan birisi de, **ben yokluğunu çektim onlar çekmesin** diye çocuklarımızın talep ve ihtiyaçlarına karşı gösterdiğimiz abartılı tavırlar değil midir? Yokluk ve yoksunluk çekmesin diye her şeyi bekletmeden ve gerekli gereksiz temin ederek, aslında onların gelişiminde ve sosyal adaptasyonunda yardımcı olacak duygu ve deneyimlerden mahrum kalmalarına neden oluyoruz. Sabır başta olmak üzere; şükür, kanaat, özlem, endişe gibi duygu durumlarının dışında, var olanla çözüm geliştirme, alternatif çözüm yolları araştırma gibi becerilerinin gelişmesine bilmeden ket vuruyoruz. İstekleri sorgulanmadan ve hemen karşılanan çocuklarda tatmin duygusu zayıf kaldığından, sürekli bir arayış içinde olması ve mutsuzluk hissine kapılması daha kolay oluyor. Alkol ve uyuşturucu gibi kötü alışkanlıkların yayılmasında diğer etkenlerin yanı sıra, tatminsizlik ve mutsuzluk duygularının çok etkili olduğunu görüyoruz.

Hayatımızı mutlu ve başarılı sürdürebilmek için her gün irili ufaklı **zafer** duygularını tadabilmemiz gerekiyor. Ailesinin geçimini sağlamak için çalışan babalar, evine ve çocuklarına kendini adayan anneler (hele ki birde çalışıyorsa) zafer ve başarı duygularını günlük olarak yaşıyor aslında. Elinde ailesi için aldığı yiyecek ve eşya paketleriyle evine girmek üzere olan bir anne-babanın duyduğu hazzın gücünü yaşayanlar bilir. Çocuklarımızı da bu güzel duygulardan mahrum etmeyelim. İhtiyacımız olmasa bile onlara bazı görevler verip, başarmaları halinde taleplerinin karşılanacağı bir emek-istek döngüsü kurmaya çalışalım derim. Hatta, yaş ve yeteneklerine uygun olarak güvendiğimiz esnaf ve diğer iş yerlerinde çıraklık, stajyerlik gibi sorumluluk gerektiren işlerde çalışmalarını sağlayalım. El becerileri, iletişim ve analiz yeteneklerinin yanı sıra, özgüvenlerinin de artmasında müthiş faydalı oluyor. Kendi çocuklarımdan biliyorum.

Güzel terbiye verilmesi, çocukların anne-babalar üzerindeki temel haklarındandır. Güzel terbiye ile; yoklukta sabretmeyi, yoklukta ve varlıkta şükretmeyi, diğer insanların ve çevremizdeki her şeyin haklarına saygılı olmayı, başarmak için meşru yollardan çaba sarf etmeyi, en büyük zenginliğin kanaat olduğunu ve Allah'a karşı samimi kulluğun nasıl olması gerektiğini verebilmemiz gerekiyor. Hatalı eğitim sisteminin ve istismar edilen manevi değerlerimizin toplum yapısını bozduğunu ve insanları birbirinden hızla uzaklaştırdığını hep birlikte görüyoruz. Değerlerimizi ve duygularımızı hızla tüketmeden doyusuya yaşayabileceğimiz günlere kavuşmak dileğiyle...

Kronik Yılbaşı Hastalığımız: Noel Kutlamaları



Her yıl Aralık ayında **Noel** hastalığımız ve manevi savrulmuşluğumuzu gösteren çılginca **yılbaşı kutlama** hazırlıklarımız yeniden depreşiyor ve gittikçe kronik bir hale geliyor. Gelecek nesilleri şuursuz ve kendilerine köle olarak yetiştirmek isteyen arsız güçler, doğrudan

çocuklarımızı hedef alıyorlar. Bu hain plana bazılarımız bilerek, bazılarımız saflığından alet oluyor da farkında bile değil.

Şeytani ateşin sıcaklığını yüzümde ve yavrularımın üzerinde hissetmenin dehşeti içindeyim. Küçük kızım bir **kamu kurumuna** ait ana okuluna gidiyor. Bir hafta kadar önce, çok rahatsız olduğum bir şeyle karşılaştım. **Kreşin girişinde** çocukların bırakılıp alındığı bölümde özel bir köşe kurulmuş. Maket olarak gerçek boyutlarda bir **şömine** yapılmış, süslenmiş ve üzerine de bir çift **çorap** şeklinde yaldızlı kağıt yapıştırılmış. Hemen yan tarafına da büyük bir **çam ağacı** maketi iyice süslenerek altında **hediye kutuları** ile birlikte yerleştirilmiş. Üstelik çocuklara da “**Noel Baba, Noel Baba ver bana da hediye, Senin evin nerede? Seni sevdim Noel Baba ver bana da hediye**” şeklinde şarkısını da söyleyip ezberletmişler. Çocuklarımıza bunların öğretilmesi için plan ve program yapanlar gerçekten Müslüman mıdır? Üstelik kamu kaynaklarını kullanarak yapmalarına ne demeli?

İçimi daraltan ve ruhuma işkence yapan bu manzara karşısında kreş yönetimine rahatsızlığımı ne zaman ve nasıl iletceğimi hesaplarken, kreşten almaya gittiğim kızımın beklenen bomba soru da geldi: **-Baba bunlar ne?** Hristiyan geleneklerine uygun olarak hazırlanmış bir **çam ağacı**, altına **Noel Baba**'ya atfen konulmuş **hediye kutuları** ve yine Noel Baba'nın hediye koyması beklenen **çoraplar** ile **şömineye** varıncaya kadar her ayrıntısı unutulmamış bu **manevi saldırı tezgahının** ne olduğunu soran çocuğuna **Mü'min bir baba nasıl cevap vermelidir?** Yılbaşı süsü onlar evladım, yeni yıla giriyoruz ondan desem, bu objeleri **masum ve normal** olaylara eklemiş ve kızımın hayatında **olumlu ve gerekli** bir şekle sokmuş olacaktım. Çocukluk zamanında edinilen davranışların ve alışkanlıkların bütün hayatı **etkilediği**, doğru ve yanlış kavramlarının esastan **şekillendiği** genel kabul görmüş gerçeklerden birisidir. Bu manevi cinayete ortak olmamak için, **-Kızım bu bizim değil, Hristiyanların bayram süslemesidir. Bunlarda buraya koyarak yanlış yapmışlar biz böyle şeyleri sevmeyiz.** Diyerek, doğruyu söylemeyi tercih ettim. Her şeyi anlamasa bile, güzel bir şey olmadığını ve bizim sevmediğimizi anlaması yeterde artar bile. Hemen arkasından kreş yönetimini uygun bir dille uyararak rahatsızlığımı ve yapılan işin yanlışlığını ifade ettim.

Yılbaşı nedeniyle taze gelen yılı karşılamak ve umutla geleceğe hazırlanmak kabilinden

kutlamalar yapmak ayrı bir şeydir, maddi ve manevi hayatımızı dinamitleyecek derecede gayr-i Müslimlerin adetlerini birebir taklit etmek apayrı bir şeydir. Yeni yıl kutlamalarının gerekliliği ve topluma yapılan tüketim ve sınırları zorlayan eğlence dayatmaları zaten bir sorun olarak yaşanmaktayken, artık doğrudan kopya edilen **Hristiyan** yaşantısına sessiz kalamayız. Bize sıradan ve zararsız gelen her şeyin özel bir anlamı ve geçmişten gelen bir **ritüelin** parçası olduğunu bilerek davranmak zorundayız.

İslam'dan önceki dinlerin, insanlar eliyle **tahrif** edildiğini ve aslından uzaklaştırıldığını bizlere **Kur'anı Kerim** ve **Peygamber Efendimiz** (S.A.S) haber veriyor. **Hz. İsa'nın** (A.S) doğduğu gün kabul edilen **Noel Bayramının** kutlandığı günün tayininde bile ihtilaflar çıkmıştır. İlk olarak **336**'da kutlanmaya başladığını, Ortaçağ başlarında **6 Ocak**'ta, daha sonra **25 Aralık**'ta kutlandığını kaynaklar söylüyor. Hz. İsa'nın doğumu vesilesiyle kutlanılan bu bayram miladi takvim yılı başlangıcıyla ilgisi olmadığı halde pratik olarak birleştirilmiş ve birlikte anılır olmuştur.

Wikipedia'ya göre: Noel ağaçları **Pagan** geleneklerinden gelen bir ritüeldir. Yapraklarını dökmeyen ve hep yeşil kalan **Çam ağaçları eski Mısırlılar, Çinliler ve Yahudilere göre ölümsüzlüğün simgesidir**. Kış ortasında evlerde çam ağacı süsleme geleneği ilk defa **Almanya**'da başlamıştır. Almanya'da 16. Yüzyılda Noel Ağacı adını alan gelenek 19. YY'da İngiltere ve tüm Avrupa'da yayıldı. Amerika'ya 17. YY'da gelip 19. YY'da moda oldu.

Noel Baba olarak atıfta bulunulan kişi **Piskopos Nikola**'dır. Likya'nın Myra (bugünkü Demre) yöresinde yaşamış bir 4. yüzyıl **Hristiyan azizidir**. Nikola'nın varlığını destekleyen tarihi bir doküman mevcut değildir. Antik Likya'nın liman kenti Patara'da doğduğu kabul edilir. Gençliğinde Filistin ve Mısır'ı dolaştı. Öldükten sonra Myra'daki kilisesinin mezarlığına gömüldü. 6. YY'a gelindiğinde mezarının ünü bayağı yayılmıştı. 1087 yılında İtalyan denizciler ya da tüccarlar kemiklerini İtalya'nın **Bari** kentine götürdüler.

Günümüzdeki Noel Baba imajı, karikatürist **Thomas Nast**'ın 3 Ocak 1863 tarihli Harper's Weekly dergisinde yayınlanan çizimlerine dayanır. **Popüler Noel Baba imajı**, çizer **Haddon Sundblum**'un, 1931 yılından itibaren **Coca-Cola** şirketi için hazırladığı çizimlerle son halini almıştır. Sundblum'un Noel Baba'sı, şişman, beyaz sakallı, uçları beyaz kürklü

kırmızı bir kıyafet giyen, siyah kemerli, siyah çizmeli, yumuşak kırmızı şapkalıydı.

Noel Baba'nın **hediy**e getirmesi geleneği, **İskandinav Mitolojisi**'ndeki tanrı **Odin**'e dayanır. Odin, uçan atı **Sleipnir** ile avlanmaya gittiğinde, çocuklar Sleipnir için çizmelerinin içine havuç ve saman koyup **şöminenin** yanına asarlardı. Odin'in bu iyilik karşılığında çocuklara **hediy**e ve **şekerlemeler** getirdiğine inanılırdı. Zamanla bu gelenek Avrupalı göçmenler vasıtasıyla Amerika'ya ulaştı. Çizme yerine **büyük çoraplar** kullanılmaya başlandı ve bu gelenek **Noel'e dahil oldu**.

Yılbaşı ve Noelde **Hindi** yemeği ise Amerika'ya ilk gelen **İngiliz kolonilerinin** etkisiyle girmiştir. İngilizlere yardım eden ve Anavatanı Amerika olan **Hindileri** avlamayı öğreten **Kızılderililere** teşekkür ifadesi olarak her yıl Kasım ayının son haftasında Hindinin ana yemek olduğu ziyafetler verip **Şükran Günü** adı altında bayram yapmışlardır. Şükran Günü Bayramının daha sonraları yapılan katliamlar nedeniyle Kızılderililer arasında **Yas Günü** olarak anılması da kaderin bir cilvesidir.

Buraya kadar, günlük hayatımızın en uç noktasına kadar işlemiş olan **misyonerlik, batı taklitçiliği** veya **Hristiyan severliğin** kendi aile yaşantımı ve geleceğimi **tehdit** eden bir tezahüründen yola çıkarak kavramsal bilgileri derlemeye çalıştım. Daha önceki yazılarımda da değindiğim gibi, **para** ve **menfaatin** olduğu her yerde doğal olarak bulunan ve para kazanmak için her kılığa girmeyi mubah gören **siyonist Yahudi** oluşumlarını üstelik **Hristiyan** bir bayram olan **Noel**'de bile görebilirsiniz. Her yıl **çılginca alışveriş** yapmayı körüklemek, kola markasıyla özdeşleştirdiği **kırmızı** rengi **Noel Baba** üzerinden zihinlere kazımak için **Yahudi Coca Cola** firmasının nasıl büyük bir yatırım yapıp sonunda kazançlı çıktığını görüyorsunuz. Ülkemizde de **Ramazan** iftarlarını reklam konusu yapacak kadar sınır tanımayan bir para kazanma hırsından ve iki yüzlülüğünden bahsediyoruz.

Başta **alışveriş merkezleri** (AVM) olmak üzere, yılbaşını kutlama bahanesine sarılan arsız ve hayasız **Hristiyanlaştırma** faaliyetlerine bilerek veya bilmeyerek **aracılık** eden tüm kişi ve kurumları **Allah**'a havale ediyor, **Müslümanım** diyen kardeşlerimi şuurlu ve gerektiğinde tepkili davranmaya davet ediyorum.

Kur'anı Kerim'de yer alan Yahudi ve Hristiyanlara benzemek veya uymak hakkındaki 2 ayeti paylaşmak isterim:

1. "Sen dinlerine uymadıkça, ne Yahudiler ve ne de Hristiyanlar asla senden razı olmazlar. De ki: "Allah'ın yolu asıl doğru yoldur." Sana gelen ilimden sonra, eğer onların arzu ve keyiflerine uyacak olursan, bilmiş ol ki, Allah'tan sana ne bir dost, ne bir yardımcı vardır." Bakara Suresi 120. Ayet
2. "(Yahudiler) "Yahudi olun ve (Hristiyanlar da) "Hristiyan olun ki doğru yolu bulasınız" dediler. De ki: "Hayır, hakka yönelen İbrahim'in dinine uyarız. O, Allah'a ortak koşanlardan değildi." Bakara Suresi 135. Ayet

Sevgili Peygamberimizin (S.A.S) ümmetini **Yahudi** ve **Hristiyanlar** başta olmak üzere, İslam dışı kavimlere benzemekten men eden bir çok hadis-i şerifi günümüze intikal etmiştir. Hatırlatmak için sadece 2 tanesini yazıyorum:

1. "Kim kendini bir kavme benzetirse, o da onlardandır." (Ahmed: 2/50-92, 7/142, Ebu Davud Libas: 4031)
2. "Kim müşriklere ait bir toprakta bulunur (bina yapar), onların nevrularına (yılbaşlarına) katılır, onların bayramlarını (festival ve galalarını) kutlar ve ölünceye kadar onlarla birlikte bulunursa, Kıyamet Gününde onlarla birlikte haşır olunur." (Beyhaki Sunenu'l-Kubra: 9/234.)

Rabbimiz bizleri şuurlu ve nesline sahip çıkan, hakkı **hakk** bilip hakka çağırın, batılı **batıl** bilip batıldan men eden **Müslümanlardan** eylesin.

[Sosyal Bir Tehdit Olarak Dövme ve Dövmecilik](#)



Çocukluk ve gençlik yıllarımda gördüğüm dövmeli insan sayısı o kadar nadirdi ki hem tuhaf hem de korkunç geldiğini hatırlıyorum. Çünkü gördüğüm dövmeli kişiler genelde **sosyopat** veya **psikopat** denilen, hapisane hayatı yaşamış, kollarında faça tabir edilen jilet çizikleri olan belalı tiplerdi. Doğal olarak dövmeli kişilerin belalı ve sorunlu kişiler olduğu algısı bende yer etmişti.

Aleni suç işleyenlerin ve bu yönde bir hayat yaşayanların bir noktadan sonra kendilerini gizleme gereği duymadıkları ve hatta kimlikleriyle övünmelerinin bir delili de vücutlarındaki dövmeleriydi. Benden uzak dur, benden kork mesajını vermek için etkili bir yoldu.

Dövme olayının neden sorunlu kişiler arasında yaygınlık gösterdiğini, normal hayat sürenlerin neden kaçındığını da İslam dini açısından durumunu öğrendiğimde anladım. Kur'anı Kerim'de şeytanın söz ve amaçları bizlere aktarılırken şeytani işler de tarif ediliyor.

Örneğin, Nisa Suresi 119. ayet (Diyanet Vakfı meali) «[Onları mutlaka saptıracağım, muhakkak onları boş kuruntulara boğacağım, kesinlikle onlara emredeceğim de hayvanların kulaklarını yaracaklar \(putlar için nişanlayacaklar\), şüphesiz onlara emredeceğim de Allah'ın yarattığını değiştirecekler](#)» (dedi). Kim Allah'ı bırakır da şeytanı dost edinirse elbette apaçık bir ziyana [düşmüştür.](#)» Bu ayet-i kerimede görüleceği üzere Allah'ın gazabını celbeden hususlardan birisi de Allah'ın yaratış şeklini beğenmeyip değiştirmek, tahrif etmek ve başkalaştırmaktır. Tıbbi bir zorunluluk olmadıkça yapılan her türlü estetik ve benzeri değişikliğin sorunlu ve tehlikeli olacağı açıktır. Sonuç olarak bizler Allah'ın emaneten verdiği vücutları kullanıyoruz. Kiralık araba kullandığımızda bile gösterdiğimiz özen ve hassasiyeti vücudumuzdan sakınmak hakkımız olmasa gerek. «[Allah'ın yarattığını değiştirecekler](#)» ifadesi kapsamına her türlü kalıcı ve keyfi vücut değişikliklerinin, gereksiz estetik operasyonların girdiğini söyleyebiliriz.

Deri içine iğne ile boya şırınga edilmesi ve burada kalıcı bir renklenme sağlayarak yapılan süsleme ve şekil verme demek olan dövmenin çok eski tarihlerden beri yapıla geldiğini biliyoruz. İslam öncesinde Araplar arasında da özellikle kadınların rağbet ettiği bir süslenme şekli olduğunu, Hz. Peygamberin birkaç sahih hadis-i şerifinde açıkça **yasakladığını** ve **lanetlediğini** dikkate almak gerekir. Örneğin: «Rasulullah (S.A.S.): ['...Dövme yapan ve dövme yaptırmak isteyen kadınlara Allah lanet etsin'](#) buyurdu.» Buhari 594, Müslim 2124/119

İslam açısından şüphe götürmeyen bir yasak ve sağlık açısından da birçok riske (*bulaşıcı hastalıklar ve enfeksiyonlar, kanserojen etkiler, ruhsal sorunlar gibi*) açık olan dövme yine de yaptıranların üstelik bu günahlarını teşhir etmek için yaptıkları şaklabanca giyinmeler, mesaj verme gayretleri, medyanın teşvik edici yayınları sonucu gençlerimizi özendirmeleri gerçekten sosyal bir sorun olmaya başladı. Küçük bir dövme ile başlayanlardan çoğunun daha sonra dayanamayıp yeniden yaptırdığını ve sonunda vücudunu tuhaf bir tabloya çevirdiğini görüyoruz. Toplumun manevi yapısını bozan her türlü melanetin öncülüğünü yapan sözüm ona **sanatçı** taifesinin dövme hastalığının yaygınlaşması için gösterdikleri gayret ve medyanın da bunları teşhir etmesindeki istekliliği her türlü beddua ve kötülemeğe layık seviyelerdedir. Metreslerin sevgili olduğu, uyuşturucu kullanımının sanatçılar için olağan sayıldığı, homoseksüellerin baş tacı edildiği medya dünyasından hayır beklemek ne büyük saflık olur.

Bugün açık bir Allah'a isyan ve umarsızlık göstergesi sayılan dövme o kadar yaygın hal aldı ki mahalle aralarında izbe yerlerde bile yapan ve yaptıranlar var. Birde çok matah bir şeymiş gibi dükkan tabelalarında "Dövmeci" değil de "**Tattoo**" yazıyorlar.

Avrupa ve ABD televizyonlarında olan her türlü rezilliği bizim ekran ve evlerimize kısa sürede getirme konusunda oldukça başarılı olan yapımcılarımızın "**Ink Master**", "**Tattoo Nightmares**" gibi dövmeci yarışması ve dövme sorunları ile ilgili programları ne zaman yapacağını merak ediyorum doğrusu. Bu ve benzer TV programları da yapılırsa, olayın artık kangren haline geldiğini ve dönüşün çok zor olacağını bilmemiz gerekir. Toplum sağlığı ve sosyal dokumuzun iyiliği için acilen önlem almak ve özendirici, kolaylaştırıcı faaliyetleri zorlaştırmak zorundayız. **Kaybettiğimiz sosyal davalara birisi daha eklenmesin artık...**

[Oğlum](#)



Bu ikinci aşk olsa gerek,
Hasretinle yanıyor yürek,
Ne de çok özledim, severek,
Sana sarılmayı oğlum.

*

Asker olmak zor değil bana,
Hiç hasretim olmasa sana,
Yanaklarından kana kana,
Öpmeyi isterim oğlum.

*

Baba diyen güzel sesini,
Hızlı hızlı hoş nefesini,
Saçının her bir tanesini,
Özlemişim a canım oğlum.

*

Yine yaramazlık yapsan da,
Bilmeden kalbimi kırsan da,
Sen beni hiç anlamasan da,
Seni çok seveceğim oğlum...

.....

Ankara 2002

Sigara Denilen Meret



Şeytanın kardeşleridir diyor,

Kur'anda israf edenler.

Bende biliyorum diyor,

Hala sigara içenler.

*

Yaktığı sigara değil,

Hayatıdır o, içenin,

Soluduğu hava değil,

Sade zehirdir çekenin.

*

Dert, sıkıntı, hep bahane,

Yararı mı var, bir defa?

Bence hepsi bir divane,

Denilen nefsi müdafaa.

*

Verilen o emaneti,

Zevk uğruna harcıyorsun.

Veren varsa nasihati,

Sana ne! Benden diyorsun.

*

Bırak artık cehaleti,

Aklını getir başına.

İyi kullan o nimeti,

Acı gencecik yaşına.

.....

Kırklareli 02.12.1990

* Lisedeyken sigara içen arkadaşlarıma kızıp bu şiiri yazmıştım.

Geceler



Geceler, ana gibi kucaklayan,

Karanlıklar, nice sırlar saklayan,

Bir tek o var, bana beni okuyan,

Geceler benim! Benimle acı duyan.

*

Kitap gibi, karanlığı okutan,

Gözyaşımı örtüp, elimden tutan,

Her şeyi, herkesi, tavizsiz yutan,

Geceler benim! Bana huzur satan.

*

Yalnızlık acısı, onunla yalan!

Düşmandır geceye, kendini salan.

Ve zayıf ışıklar, gittikçe solan;

Geceler benim! Bana tek dost kalan.

*

Bir ihtişam, kıyamet gibi yaman!

O'nun malıdır, sessizce geçen zaman.

Ümitler minik, gerçekler kocaman;

Geceler benim! Özümde eleman.

*

Bir hareket, o güne hazırlanan,

Ama bir çoklar var, hala aldanan.

Olsa da cahilce sözlere kanan;

Geceler benim! Benimdir yaşanan.

Geceler benim! Gafletten ayıran.

Geceler benim! Ölümü anlatan.

Geceler bizim! Haşri hatırlatan.

Geceler bizim! O'nu doğrulayan.

Geceler bizim!

Geceler...

....

Kirklareli 07.01.1991

Sözde Müslüman



Ben bir müslümanım,

Dışım kirli ama, içim temiz!

Kafama göre takılırım;

Bazen namaz, bazen faiz!

*

Şeriat mı dedin, oda ne?

Senden daha dindar yok mu?

Küfür taarruzda, bana ne?

Benden başka mü'min yok mu?

*

Fazla derinlere dalmam,

Kara yobaz değilim!

Zalimlere ses çıkarmam,

Hiçte aptal değilim!

*

Bazen suyum olur şarap,

Sonra derim: Affet Ya Rabb!

İşin aslı gerçek adım;

Ben bir "Sözde Müslümanım"!

....

Kırklareli 25.08.1990

Haşlanmış Kurbağaya Döndükte Ağlayanımız Yok!



Meşhur deneydir bilirsiniz: Bir **kurbağayı** kaynar suyun içine atmışlar, sıçrayarak kaçmış ve kurtulmuş. Başka bir kurbağayı da normal suyun içine koymuşlar ama alttan da çok kısık bir ateşle yavaş yavaş ısıtmaya başlamışlar. Soğuk suyun içindeki kurbağa çok hafif ılıyan suda zevkle yayılmış ve suyun artan sıcaklığının farkında olmadan en sonunda **haşlanarak** ölmüş. Demek ki bazı olaylara birden bire maruz kaldığımızda ani tepki verip sıyrılıyoruz ama sinsice azar azar maruz bırakıldığımızda bütün **savunma hatlarımız çöküyor** ve asla kabul etmeyeceğimiz şeyleri bile artık **normal** görmeye başlıyoruz. İşte **hal-i pür melalimizde** budur maalesef.

Geçtiğimiz günlerde vizyona giren “**Dracula Untold**” (Drakula:Başlangıç) adlı filmi izlemiş bulundum. **Osmanlı**’da Yeniçeri askerlerini devşirme sistemi, tarihte **Kazıklı Voyvoda** diye bilinen 3.Vlad’ın **Fatih Sultan Mehmet**’e karşı giriştiği hainlikler sonunda

Eflak Beyliğini kaybetmesi, bu arada yapmış olduğu korkunç işkenceleri ile meşhur olması şeklinde özetlenebilecek tarihi gerçeklerin ters yüz edilmesinden ibaret, yanlı ve abartılı tipik bir **ABD** filmi olmuş. Görsel efektlerle süslenmiş bir karalama ve **kan içicilik** şeklindeki **sapıklığa** meşrutiyet kazandırmayı amaçlayan klasik bir **Yahudi filmiydi**. Tabii ki seyrederken yanlış ve kasıtlı saptırmalardan ötürü yoğun tepkiler verdiğimi, yuh artık dedirten bölümlerde izlemeyi bıraktığımı söyleyebilirim. **Tıpkı kaynar suya atılmış kurbağa gibi**. Benzer tepkileri toplum olarak bir zamanlar “**Gece Yarısı Ekspresi**” filmine gösterdiğimizi de hatırlıyorum.

Kendi kendime bu film ve üzerimdeki etkilerini düşünürken en sonunda çok **utandığım**, mahcup hissettiğim, **aciz ve günahkar** duygular altında ezildiğim için bu yazıyı yazmak istedim. Çünkü **kısmen doğru** tarihi olayların saptırılmasına verdiğimiz tepkiden önce nice **hayati ve büyük yanlışlara, sapkınlıklara, günahlara ve zihin yıkamalarına** maruz kaldığımız halde **sesimiz çıkmaz** oldu. Ilık suya alışıp sonunda **haşlanmış** kurbağa olmuşuz da haberimiz yok. Artık normal gördüğümüz **medya** pisliklerinin hiç olmazsa bir kaçını hatırlatmak isterim.

Herkes bilir ki **Allah**’ın en çok gazabını celbeden günahların başında kendisine **şirk** koşulması, sadece **O**’na özel olan isim ve sıfatların fiilleri ile birlikte başkalarınca paylaşılmaya veya yok sayılmaya kalkışılmasıdır. İslam öncesi eski **yunan mitolojisinde** olduğu gibi çok sayıda **tanrı ve yarı insan tanrıların** varlığı modern teknikler ve yeni makyajlar yapılarak sürekli gözümüze sokulurcasına filmlere ve dizilere konu olmaktadır. Allah’ın açıkça affetmeyeceğini söylediği **şirk ve küfür** günahı o kadar düzenli ve yoğun işlenmeye başlamıştır ki çocuklarımızın izlediği çizgi filmlere varıncaya kadar yayılmış ve sıradanlaşmıştır. Haşa **insan-tanrı** modelinin tutması içinde **Yahudi Marwell** başta olmak üzere sapık yayıncıların çıkardığı **Süpermen, Örümcek Adam, He-Man** gibi sanal kahramanlar ile özenilen ve mümkün olabilen hale gelmeleri sağlanmıştır. Bu medya zehirlenmesine hepimiz maruz kaldık ve kalıyoruz. Şirkin ve küfrün kardeş günahı olan **büyücülük ve şeytanla** doğrudan işbirliği yapılarak sağlanan güç gösterileri özenilecek, doğru ve iyi şeylermiş gibi sürekli film ve dizilere konu olmaktadır. Bu konuda yerli dizi ve filmlerimiz bile yapılmıştır. Hala üzerimizdeki **gazabı hissetmeden**, en azından kalben **buğz etmeden** izlemeye ve **çocuklarımızı sakındırmamaya** devam edebilecek miyiz?

Siyonist Yahudiler sapkın din tarihlerinde ve yozlaşmış yaşantılarında ne varsa ele geçirdikleri medya tekelleriyle topluma dayatmaya, normalleştirmeye ve **Allah inancını** yok etmeye var güçleri ile çalışmaktadırlar. **Şeytanla** işbirliğinin somut delilleri olan **Kabbala** öğretilerini, **illuminati** teknikleri ile birlikte sürekli gündemde tutma gayretindedirler. Son zamanlarda iyice yaygınlaşan **vampir** film ve dizilerinin ardında **İspanya**'dan da bu yüzden kovulduğu söylenen bir kısım Yahudilerin olduğunu görüyoruz. Muharref (bozulmuş) tevrat kaynaklarında şu ifadeler yer alıyor: **“Et yiyin ve kan için. Yiğitlerin etini yiyeceksiniz ve dünya beylerinin kanını içeceksiniz. Sarhoş oluncaya kadar kan içeceksiniz.”** (Hezekiel Bölümü 39/18-20) **“Onları kasaplık koyunlar gibi ayır ve öldürme günü için onları hazırla.”** (Yeremya Bölümü, 12/3) **“Çünkü o gün orduların Rabbi Yehova'nın günüdür. Hasımlarından öç alsın diye öç günüdür. Ve kana kana onların kanını içecek.”** (Yeremya Bölümü, 46/10)

Ensest sapıklığı toplum içinde en çok infial uyandıran yozlaşmalardan ve zinanın en beter hallerinin başında gelir. **Muharref Tevrat** kaynaklarından Eski Ahit, Yaratılış kitabının 19. Babında **kız kardeşlerin babalarını sarhoş ederek** onunla yatmalarını ve çocuk peydah etmelerini anlatır. Üstelik babaları Haşa **Lut Peygamberdir**. Bunun gibi söylemekten haya edeceğimiz şekilde gelini veya kız kardeşi ile olan **ensest** ilişkilerde anlatılmaktadır. Direkt olarak konuyu söyleyince **mideniz bulanıyor** değil mi? Ama **“Game of Thrones”** (Taht Oyunları) gibi diziler içinde sinsice verilince **uyuşurcasına** sessiz kalınıyor. Bu dizide **Lannister** Hanedanından kız kardeş başkası ile evli olduğu halde öz abisi ile birlikte sürekli zina ediyor ve peydahladıkları çocukta sonunda kral makamına geçecek kadar ilerliyor. Lannister hanedanının bayrağındaki simgenin de **şaha kalkmış aslan** olması hiçte tesadüf olmasa gerek. Şahlanmış aslanın **Yahudilerin simgesi** olduğunu duymayan yoktur her halde. Akla gelebilecek her türlü **zina, cinayet, şeytani güçlerle işbirliği, ahiret inancını yok etmeye yönelik reenkarnasyon, zombi filmleri** gibi manevi dünyamıza yapılan saldırıları bu ve benzeri bütün yapımlarda görüyoruz. Tepki vermek bir yana artık **normal karşılayıp** birde adamlar yapmış deyip **takdirle** anlatır olduk. Ayrıca, dizide **Türk** asıllı bir kadın üstelik **fahişe rolünde** oynadığı için bir kısım **medyamız** tarafından göklere çıkarıldı. **Vah olsun** bizlere!...

Allah'ın gazabını en çok çeken günahlardan birisi de **homoseksüelliktir**. Bu sapkınlığa

bir daha meyletmeyelim diye ibret için **Kur'anı Kerim**'de anlatılan **Lut Kavmi, Sodom ve Gomore** halkının nasıl helak olduğunu duymayan kaldı mı? Bugün Avrupa'da **eşcinsel evliliğinin** yasal kılıfa sokulması, çok bilinen **sözde sanatçı ve modacılarımızın** olması bu **sapıklığı masum ve sıradan** görmemize yeter mi? Ne kadar da **cesuruz!** Özellikle son yıllarda ortaya çıkan hemen her dizi veya filmde en az bir çift **eşcinsel** yer alması, kahramanlık yapmaları ve sıradan hayatın içinde gösterilmeleri kesinlikle **tesadüf** değildir. Orantı yapıldığında toplum içindeki varlığı yüzdelerle dilimlere girmeyecek kadar az olan bu kişilerin 15-20 kişilik yarışlarda bile özenle temsil ettirilmesi maksatlı bir duyarsızlaştırma ve normalleştirme operasyonudur. **ABD**'deki Yahudi yapımcılar buna son derece dikkat etmektedir. Örneğin, halen gösterimde olan **Survivor** ve **The Amazing Race** programlarında bu sezon yarışan çiftler içinde de eşcinsellerin bulduklarını ve **her fırsatta sapkınlıklarını sergilemelerine** destek verildiğini görebilirsiniz.

Amerikan film ve dizilerinde gösterildiğinin aksine **ABD halkının** çoğunluğunun aslında **mütevazi** ve kendince **muhafazakar** bir yaşantısı olduğunu duyuyoruz. Ama öyle bir algı oluştu ki bizde; hepsi **alkolik** derecesinde içki içen, her fırsatta **uyuşturucu kullanan ve üreten**, her gece **başkasıyla yatan**, eşini sürekli **aldatan**, aile birliğinin olmadığı, **ateistlerin** çoğunlukta olduğu, garip, yozlaşmış bir insanlar topluluğu gibi geliyor. Ve her ne hikmetse bütün yapımlarda en az bir kaç **Musevi kahraman** yer alıyor. Bu orana göre **ABD'nin yarısının Yahudi** olduğunu sanıyorsunuz. İşte **algı ve yönlendirme** operasyonu böyle bir şey. **Birde bizimkilere bakalım:** Sözde **yerli dizilerimizi** izleyenler; evlere ayakkabıyla girilen, her mutlu veya üzgün anını **içkiyle perçinleyen**, kadınların hepsinin aşırı dekolte giyindiği, fırsat bulan herkesin birbirini **aldattığı** vb **ahlaksızlıklarla** dolu bir ülke olduğumuzu zanneder. Üstelik başta **Arap ülkeleri** olmak üzere dışarıya da satılan bu diziler bizim tarihten gelen imajımızı yerle bir edip haksız şekilde ne kadar **yozlaşmış** ve **İslam dışı** bir toplum olduğumuz kanaatini pekiştiriyor. Kendi halkımızın **kanına girdikleri** yetmezmiş gibi başka ülkeleri de yoldan çıkarır olduk. **Arap ülkelerinde** insanlar birisine **çok kızdığı ve aşağılamak istediğinde** artık "**Senin kız kardeşini / eşini / ananı Türk dizilerinde oynarken görmüşler**" şeklinde **hakaret** eder olmuş. Yahu ömrünün en çok 1-1,5 yılı sarayda geçen, sürekli seferlerde savaş meydanlarında bulunan **Kanuni Sultan Süleyman**'ı haremde çıkmayan, dansözler karşısında içkili alemler düzenleyen birisi olarak gösteren "**Muhteşem Yüzyıl**" gibi "**Muhteşem Rezalet**" yapan alçaklarımız var. Daha ne olsun? **Düşman dışarıda değil evimizde artık, uyumayalım...**

Umutlar



Bir "ben" arıyorum,

Gereksiz konuşmayacak.

Bir "kalp" istiyorum,

Gaflete hiç dalmayacak.

*

Bir "gün" özlüyorum,

Haramın olmadığı.

Bir "söz" diliyorum,

Küfrün barınmadığı.

*

Bir şey bekliyorum,

Nefisler azmasın.

Mü'minler! Diyorum,

İslam'ı bozmasın.

....

Kırklareli 21.08.1990